Nr. 252. w Wtorek dnia 28. Października 1862.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY: 1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na ⅓ szerokości przyjmują się tylko w Ekspedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Frankfurt nad Menem, 27 Paźdz. — Dziś odbędzie wielkoniemieckie zgromadzenie pierwszą konferencyą. Spodziewają się przeszło 400 członków, a między tymi 40 z Hanoweru we Frankfurcie. Maurycy Mohl wypracował wniosek przeciw układowi handlowemu a za przychyleniem się do propozycyi austryackich. Jutro nastąpi wybór prezesa i rozprawy toczyć się będą nad całością niemiecką, pojutrze postawioną zostanie na porządku dziennym kwestya handlowa a w czwartek naradzać się będą względem utworzenia głównego towarzystwa wielkoniemieckiego.

Kassel, 27. Października wieczorem. — Na dzisiejsze posiedzenie stanów przypuszczono 47 deputowanych. Wybrano prezesa Nebelthau, wiceprezesem Zieglera jednogłośnie. Obaj oświadczyli, że dawniejsze stany mają zupełne prawo do czynności sejmowych. Komisarz sejmowy zaręczał, że całego dołoży starania, aby dzieło przedsiewzięte stało się dziełem pokoju.

Paryż, 27. Października wieczorem. — La France donosi, że król grecki znajduje się na wyspie Salaminie. Jenerał Hahn zaproponował jemu, aby odciął komunikacyą z Atenami za pomocą 2600 wojska pozostałego mu wiernem. Arsenał morski w Poros ubezpieczony. Król i królowa postanowili utrzymać się w prowincyach, które w wierności dotrzymują.

— Przywódzca powstania w Wonicy powołał ludność pod broń przeciw Turkom. Dywizya turecka w Arte zajmuje się odpieraniem Greków.

— Pogłoska niesie, że eskadra francuska popłynie do Grecyi. Zaręczają, że nazwisko księcia leuchtenbergskiego łączą z ruchem greckim. Podpisywano w Atenach adres do Jończyków, wzywający ich do połączenia się z Grecyą.

Tulon, 27. Października. — Eskadra francuska dziś w wieczór udaje się do Grecyi.

Londyn, 26 Paźdz. — Z Nowego Jorku donoszą pod d. 14 b. m., że konfederaci pobici zostali pod Koryntem i 5000 ludzi utracili. Pogłoska krąży, że separatiści otoczyli Nashville. Na metingu demokratycznym w Nowym Jorku ganiono proklamacyą Lincolna względem emancypacyi niewolników i zniesienia habeas corpus i oświadczono, że republikanie są stronnictwem rewolucyjnem. Konskrypcya w Nowym Jorku została odroczoną aż po wyborach. Jenerał Chase chory.

— Donoszą z Nowego Jorku pod d. 17 b. m. że Mac Clellan obsadził Charleston w Wirginii. Konfederaci cofali się przed Mac Clellanem staczając małe utarczki. Jenerał Buell rusza do Kentuky i bije konfederatów. Ostatni stoją w znacznej sile pod Nashville i wezwali miasto do poddania się. Miasto nie chce się poddać. Sądzą, że unioniści obronią Nashville.

— Dzisiejszy Times dowodzi, jak się da historycznie usprawiedliwić zwalenie z tronu greckiego króla Ottona. Grecya ma teraz sobie rząd wybrać i zasada nieinterwencyi będzie dochowaną. Wybór jej przyjmie Europa i nadzieja powiększenia się Grecyi zależeć będzie od dobrego brania się ludu greckiego, bo przy każdej natarczywości oprze się Europa powiększeniu.

— Daily News pochwala także powstanie i powiada, że obecność floty angielskiej jest gwarancyą iż nieinterwencya będzie szanowaną.

— Morning Post powiada: Ratazzi przyrzekł Garibaldemu pomoc rządu włoskiego, jeżeli stanie na czele powstania greckiego. Garibaldi odrzucił to, ponieważ postanowił pójść do Rzymu. Obcy wpływ na rewolucyą jest widoczny, ponieważ rząd tymczasowy myśli o wojnie zaczepnej. Śmiałość tę podsyca stary nieprzyjaciel Turcyi. Anglia ma wielki interes w utrzymaniu państwa tureckiego.

— Morning Advertiser donosi, że Partridge drogą telegraficzną został powołany na naradę lekarską do Spezyi, gdzie Garibaldego przewieziono. Partridge też wczoraj wyjechał do Spezyi, po zniesieniu się z komitetem Garibaldego.

Turyn, 27. Października. — Dekret królewski zwołuje parlament na dzień 18. Listopada.

Korfu, 27. Października. — Król Otto i królowa przybyli tu dzisiaj z rana i w dalszą puścili się podróż do Wenecyi.

Berlin, 28. Października. — Najj. Pan wyjechał na polowanie do Hubertusstoku w Schorfhaide.

— Najj. Pan raczył nadać sekretarzowi Pieschel w Berlinie, nadinspektorowi podatkowemu, radzcy poborowemu Gnischardowi w Hali i b. sekretarzowi, radzcy sprawiedliwości Gerloffowi w Berlinie order orła czerwonego 3ej klasy na pętlicy.

Berlin, 27. Październ. — Widząc niektórzy deputowani, co się dzieje z ich kolegami urzędniczymi, którzy głosowali przeciw ministerstwu, że im dają urlopy z półpensyami lub przesadzają w dalekie strony, jak np. prokuratorowi Oppermanowi dano urlop z pół pensyą a Bockum Dolffa przesadzono z Koblenc do Gumbina do tamecznej rejencyi, — składają teraz mandaty, jak np. deputowany Lene, prokurator w Salzwedel, Ritter kaznodzieja w Osthavelandzie itd. Nowo Pruska Gazeta pochwala to i wynurza nadzieję, że za tym przykładem pójdzie wielu, bo deputowani, którzy piastują urzędy, mogą być narażeni na zbyt gorącą walkę i dla tego dobrze uczynią, że zawczasu poskładają swoje mandaty, aby w ich miejsca nowych powybierać można na czas deputowanych. Kolońska Gazeta powiada, że na te przestrogi nie powinni zważać urzędnicy, bo jeżeli zostaną oddaleni, znajdą dosyć miejsc prywatnych, w których ich godnie przyjmą.

— Były minister skarbu p. Heydt, wydał pod d. 30. Września r. b. następujące rozporządzenia:

A. Postanowienia tyczące się używania marek stemplowych do skryptów skasowaniu stempla podlegających, przez władzę publiczną nie redagowanych.

Stósownie do prawa z dnia 2. Września 1862 (Zbiór Praw str. 295) postanawia się względem użycia marek, co następuje:

§ 1. Marki stemplowe w wartości 5 sgr., 10 sgr., 15 sgr., 20 sgr., 25 sgr. i 1 tal. z napisem »marka stemplowa« i wymienieniem cła, którego mają wartość, zaopatrzone, a do użycia przy skryptach w § 2. nr. 1. do 7. wyszczególnionych przeznaczone, mogą być nabyte od dnia 1. Listopada r. b. począwszy, w wszystkich urzędach poborowych i dystrybucyach stempla, gdzie dotąd papier stemplowy był sprzedawany, albo sprzedawanym dędzie.

§ 2. Marki stemplowe mogą być użyte:

1) do zagranicznych podług prawa pruskiego skasowaniu stempla podlegających weksli, papierów handlowych i asygnacyi (§ 20. prawa handlowego cfr. nr. 1. i następne najwyższego rozkazu gabinetowego z dnia 3. Stycznia 1830 r., Zbiór praw str. 9, § 1. prawa z d. 26. Maja 1852, Zbiór praw str. 299);
2) do wniosków, podań, prośb i zażaleń stemplowi ulegających (zobacz pozycye taryfów prawa stemplowego przy wymienionych słowach);
3) do kwitów skasowania stempla wymagających, jako dowody przy składaniu rachunków władzy publicznej mających być użytemi (pozycya taryfy »kwity« ustęp 1.);
4) do opinii znawców i do inwentarzy;
5) do atestów maklerskich i notatów końcowych maklerów;
6) do plenipotencyi; (do 4, 5 i 6 porównaj pozycye taryf przy tychże słowach);
7) do metryk, świadectw chrztu, świadectw kopulacyjnych i sepul-

tur (patrz pozycye taryfy przy tych słowach i pozycye taryf »świadectwa« ustęp 3.), które pierwotnie w interesie od stempla wolnym bez takowego były wystawione, potem zaś w celu stemplowi podlegającym, są użyte.

§ 3. a) Może zaś tylko pierwszy krajowcem będący właściciel za granicą wystawionych w Prusach opłacie stempla podlegających weksli, papierów handlowych lub też asygnacyi (§ 2. nr. 1.) powinności swej do zapłacenia cła przez użycie marki w odpowiedniej wartości zadość uczynić, co jednakowoż w czasie w § 20. prawa stemplowego ustęp 1. przepisanem, nie zaś później stać się winno.

b) Przy skryptach w § 2. nr. 2. do 7. wyszczególnionych, marki stemplowe w tym samym czasie winny być użyte, w którym podług istniejących przepisów stempel ma być skasowanym.

§ 4. Co się tyczy sposobu używania marków stemplowych, zaleca się co następuje:

I. przy wekslach za granicą wystawionych, papierach handlowych i asygnacyach.

Jeżeli weksle, papiery handlowe i asygnazye za granicą wystawione, w kraju podatkowi stemplowemu podpadające, nie mają być stemplowane, ale raczej w marki stemplowe zaopatrzone (§ 3. a.), natenczas marki przepisanemu cłu odpowiednie na odwrotnej stronie kokumentu, i to, jeżeli na takowej nie ma żadoego napisu, u górnego brzegu, jeżeli zaś na odwrotnej stronie konotacye (indosamenta, blanko-indosamenta i tym podobne) już się znajdują, bezpośrednio pod ostatnim napisem w ten sposób powinny być przylepione, żeby po nad marką nie zostało wystarczającego miejsca do umieszczenia konotacyi, (jak np. indosamenntu, blanke-indosamentu itd.) Każdy właściciel krajowcem będący, który przylepia markę, winien na każdej przylepionej marce początkową literę miejsca swego pobytu, datę której markę przylepia, w liczbach i nazwisko swoje albo firmę, pierwsze jednakowoż tylko pierwszą albo pierwszemi literami, ostatnią zaś tylko początkowemi literami imienia albo imion do takowej należących, i pierwszą literą albo pierwszemi literami nazwiska oznaczyć:

np. B. 7/8 62, zamiast: Berlin, d. 7. Sierpnia 1862.
» C. F. H. (firma) C. F. Haase.
» C. H. zamiast (firma) C. Haase.
» H. zamiast (nazwisko albo firma Haase).

Jeżeli firma od przedmiotu czynności pochodzi, lub też z kilku nazwisk albo słów się składa, pisze się na marce pierwszą literę każdego takową firmę składającego słowa, np. zamiast: »Berlińskie towarzystwo kasowe,« B. t. k.; zamiast: »Dyrekcya spółki dyskontowej,« D. s. d.; zamiast: »C. F. Haase synowie,« albo: »C. F. Haase & Comp.,« C. F. H. s, albo: C. F. H. i C.

W każdym razie notatka wyraźnie (literami i cyframi) bez wszelkich razur, przekreślań, albo przepisywania ma być wypisaną.

II. Na wszystkich innych w § 2 nr 2 do 7 wymienionych papierach przylepiają się odpowiednie marki na górnej niezapisanej części pierwszej stronnicy arkusza, po lewej stronie.

Kasacya marków uskutecznia się w sposób pod I. przepisany, z tą odmianą, że obowiązany do kasacyi marków zamiast początkowej litery nazwiska lub firmy, całe swoje nazwisko albo całą firmę wyraźnie wypisać powinien.

Jeżeli objętość marki do takich notatek nie wystarcza, wtedy tylko część takowych na marce, reszta zaś na papier przylepioną markę otaczający ma się umieścić.

§ 5. Do weksli, papierów handlowych i kwitów (§ 2 nr. 1 i 3) tylko wtenczas marki stemplowe mogą być użyte, jeżeli stempel mający być zapłaconym, sumy dwóch tal. nie przenosi. Na jednym i tym samym skrypcie nie wolno użyć więcej jak trzech marek do wystawienia potrzebnego stempla.

B. Postanowienia, tyczące się używania marek stemplowych do skryptów stemplowi podpadających, przez publiczną władzę ekspedyowanych.

Stosownie do prawa z d. 2. Września b. r. (Zbiór Praw str. 295), postanawia się względem używania marek stemplowych, co następuje:

§ 1. Władze publiczne, o ile takowe do używania papieru stemplowego są obowiązane, i urzędnicy włącznie notaryuszów i duchownych, mogą do wszystkich w obrębie ich urzędów wydawanych dokumentów, nie wyższemu jak dwutalarowemu stemplowi podpadających, zamiast papieru stemplowego, marek stemplowych w wartości 5 sgr., 10 sgr., 15 sgr., 20 sgr., 25 sgr. i 1 tal., używać.

W celu dopełnienia tej wartości cla, nie wolno więcej marek spotrzebować jak koniecznie jest potrzebnem, a więc jeżeli stempel nie wynosi więcej jak 1 talar, jednę markę, jeżeli zaś stempel wynosi 1 do 2 talarów, nie więcej jak dwie marki.

§ 2. Używanie marek zamiast papieru stemplowego jest tylko pod następującemi warunkami dozwolonem:

Marki muszą na pierwszej stronie pierwszego arkusza dokumentu u góry po lewej stronie być przylepione.

Władze kasują marki wypisując liczbę żurnalu i datę, w liczbach, pod którą marka jest przylepioną, i to o ile możności na dolnej części używanej marki wymieniając miejsce, gdzie użycie nastąpiło, np. nr. 1756. 7/8. 62. Berlin. Notaryusze i urzędnicy, żurnalu korespondencyjnego nie prowadzący, powinni oprócz daty przylepiania marki, w liczbach, i miejsca, gdzie użycie nastąpiło, i to niżej takowych całe nazwisko na dolnej części marki wypisywać, a jeżeli obwód marki nie jest wystarczającym, na papierze przylepioną markę otaczającym.

Nawet i w tych razach, w których władze i urzędnicy podług dotychczasowych przepisów do skasowania stempla do swych instrumentów są obowiązani, mogą zamiast takowego marki aż do wartości 2ch talarów być używane, które, jak to wyżej jest przepisanem, na czynności stemplowej podlegającej umocowane i skasowane być muszą.

W każdym razie notaty kasacyjne wyraźnie (literami i liczbami) bez wszelkich razur, przekreślań i przepisywań mają być wypisane.

§ 3. Oprócz notatek kasacyjnych w § 2 wymienionych, mają władze i urzędnicy, włącznie notaryuszów, na przylepionych markach pieczęć swą urzędową kolorową i w ten sposób wycisnąć, żeby wycisk częścią na górnej przez notatkę kasacyjną nie zajętej połowie marki, nie zakrywając cyfer (§ 2), częścią zaś na papierze markę otaczającym się znajdował.

Urzędnicy nie posiadający pieczęci urzędowej, powinni zamiast odcisku pieczęci, całą urzędową firmę na górnej części marki i papierze takową otaczającym, umieścić.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 24. Października. — Wypis z protokółu sekretaryatu stanu Królestwa Polskiego. My Aleksander II. cesarz i samowładzca Wszech Rosyi, król polski, wielki książe finlandzki, etc. etc.

Na przedstawienie JCWysokości namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy co następuje:

Art. 1. Rada stanu Królestwa mocną będzie przyjmować do rozpoznania dowody pochodzenia szlacheckiego i od tych osób, w ustępie e artykułu 1. ukazu najwyższego z dnia 27. Listopada (9. Grudnia) 1839 r. i w najwyżej zatwierdzonem d. 5. (17.) Stycznia 1848 r. zdaniu rady państwa oznaczonych, które za czyny swoje w czasie rokoszu 1831 r. do odpowiedzialności sądowej pociągnięte nie były, a tem samem zastrzeżenie mieszczące się w ustępie e powołanego ukazu najwyższego, uważać należy za uchylone.

Art. 2. Prawo legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego, na zasadzie poprzedzającego artykułu, służyć będzie odtąd osobom, którym w myśl artykułu 3. ustępu c ukazu Naszego z dnia 24. Maja (5. Czerwca) 1861 roku znoszącego heroldyą Królestwa, składanie dowodów szlacheckiego pochodzenia jest dozwolone.

Art. 3. Wykonanie niniejszego ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, poruczamy radzie stanu Królestwa.

Dan w Carskiem Siele, d. 2. (14.) Października 1862.

(podp.) Aleksander.

Przez cesarza i króla. Minister sekr. stanu J. Tymowski.

— Wielki książe namiestnik Królestwa, z mocy najwyższego upoważnienia, dozwolił Wojciechowi Pilichowskiemu, wychodzcy polskiemu powrócić do kraju tutejszego. Dz. Powsz.

— Według wiadomości z Kongresówki, część wojsk rosyjskich tam dotąd konsystujących, została zmienioną i zastąpioną przez inne wojska, a mianowicie przez pieszą dywizyę gwardyi; zmieniono także część pułków kozackich, które dotąd w Kongresówce stały; w miejsce tych sotni, które wróciły w głąb Rosyi lub nad Don, przyszły ztamtąd nowe. Donoszą nam z Warszawy, iż rząd wysłał polecenia obostrzające do wszystkich komor, urzędów celnych i straży granicznej, oraz że polecenia te wyprawione w skutek różnych denuncyacyi nadesłanych mu przez ajentów, którzy dla zysku zarzucają go najbajeczniejszemi doniesieniami. Na Podolu gubernator tameczny Brauschweig mszcząc się za podanie adresu, poleca policyi nachodzić domy spokojnych obywateli, i pod pozorem rewizyi przetrząsają dwory a nawet stodoły i toki, nic nie znajdując, bo nic nie ma do znalezienia i zapewne niczego nie szukają, lecz rewidują tylko aby prześladować. Cz.

Rosya.

Petersburg, 5. Paź.—Najwyższy rozkaz wydany do rządzącego senatu 29. Wrześ. Tow. ministra sprawiedliwości zakomunikował rządzącemu senatowi: po 1. Najwyższy JCMości rozkaz wydany 29. Wrześ. o porządku ułożenia projektów ustaw i rozporządzeń o postępowaniu sądowem i organizacyi sądów, i po 2. Najwyżej przejrzane tegoż d. zasadnicze ustawy reformy wydziału sądowego w Rosyi.

Zdanie rady państwa.

JCMośc, powyższe zdanie w ogólnem zebraniu rady państwa, względem porządku ułożenia projektów dotyczących ustaw i przepisów o postępowaniu sądowem i organizacyi sądów, na zasadzie najmiłościwiej przez JCMość przejrzanych głównych zasad zreformowania wydziału sądowego w Rosyi, najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

(podp.): prezydujący w radzie państwa ks. Paweł Gagaryn.

Rady państwa, w połączonych departamentach prawodawczym, cywilnych i duchownych spraw, przejrzawszy w skutek najwyższego JCMości rozkazu wniesione z 2go oddziału własnej JCMości kancelaryi przygotowawcze prace o zreformowaniu sądowego u nas wydziału, uchwaliła swoje względem nich wnioski. JCMość, zaszczyciwszy te ostatnie swoją uwagą, raczył uznać za konieczne przedewszystkiem rozważyć i określić główne fundamentalne zasady, na których winna opierać się przedsiębrana reforma sądowego u nas wydziału, t. j. tak postępowania sądowego kryminalnego i cywilnego, jak niemniej organizacyi sądów; skutkiem tego podobało się JCMości wstępne nad tym przedmiotem uwagi polecić ułożyć kancelaryi państwa, za współudziałem wezwanych do tego prawników. Po ukończeniu przez nią tej pracy i po szczegółowem roztrząśnieniu i poprawieniu jej w połączonych departamentach i na ogólnem zebraniu rady państwa, ułożone odpowiednio temu zasadnicze uchwały rzeczonych reform, zostały przedstawione JCMości i 29 Wrześ. r. b. Najmiłościwiej przejrzane przez JCMość. Zwracając się nastepnie do innnych, względem rozwinięcia ustaw, środków, rada państwa postanowiła:

1) Najmiłościwiej przejrzane przez JCMość zasadnicze ustawy przedsiębranej reformy podać do ogólnej wiadomości, z zastrzeżeniem, że takowe powinny się uważać za główne zasady, według których ułożone będą szczegółowe projekta właściwych ustaw i przepisów, że te projekta będą rozpatrywane i potwierdzane w drodze prawodawczej, i że przy

ich wydaniu, będzie też określony porządek stopniowego wprowadzenia onych w wykonanie.

2) Ułożenie wszystkich rzeczonych projektów poruczyć kancelaryi państwa; lecz ponieważ ta ogromna praca nie może być uskuteczniona jedynie własnemi jej środkami, przeto w jej łonie ustanowić z tego powodu osobną komisyę, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem sekretarza państwa.

3) Komisyę tę utworzyć z urzędników kancelaryi państwa i innych osób; mianowicie prawników wybranych przez sekretarza państwa z warunkiem, ażeby do składu jej wybrani byli urzędnicy z drugiego wydziału własnej JCMości kancelaryi i ministerstwa sprawiedliwości, po porozumieniu się i zgodzeniu się sekretarza państwa o zarządzającym pomienionym wydziałem i ministrem sprawiedliwości.

4) Nadać sekretarzowi państwa prawo przesyłania każdej, ukończonej przez komisyę pracy, do poprzedniego przejrzenia zarządzającemu drugim oddziałem własnej JCMości kancelaryi i ministrowi sprawiedliwości, a także częściowo i tym ministrem i główno-zarządzającym, których się sprawa tyczyć będzie; po otrzymaniu zaś od nich odezw, wnosić pracę, wraz z ostatecznemi uwagami komisyi, do połączonych departamentów prawodawczego i cywilnych spraw rady państwa, całą od razu lub częściowo, o ile się to po ściślejszem rozpatrzeniu prezesa tych departamentów i porozumieniu się jego z sekretarzem państwa okaże możliwem i potrzebnem.

5) Ponieważ rada państwa uznała za rzecz konieczną ustanowić przysięgłych pełnomocników przed wprowadzeniem w wykonanie ustaw procedury sądowej, naznaczonej więc komisyi poruczyć, aby natychmiast zajęła się opracowaniem zupełnego projektu o tychże pełnomocnikach i projekt ten, po przejrzeniu go przez główno-zarządzającego drugim oddziałem i ministra sprawiedliwości, wnieść, przez sekretarza państwa, na przejrzenie połączonych departamentów.

6) Komisya we wszystkich w ogólności poruczonych jej pracach, ma ściśle trzymać się zasadniczych ustaw reformy sądowego wydziału, najmiłościwiej rozpatrzonych przez JCMość, biorąc na uwagę i te zdania rady państwa na zasadzie których te ustawy uchwalonemi zostały; przyczem rostrząsnąć też w szczególności te wszystkie przedmioty, które rada państwa uznała za potrzebne poddać szczegółowemu rozbiorowi przy ułożeniu projektów ustaw, dotyczących różnych w sądowym wydziale reform.

7) Ponieważ dla dokładnego i pomyślnego ukończenia całej w ogólności poruczonej komisyi pracy, a szczególnie dla ułożenia projektów tyczących się organizacyi sądów, potrzeba jej niezbędnie posiadać wiadomości o składzie, zakresie działań i postępowaniu sądowem w rozmaitych sądach, należy więc upoważnić sekretarza państwa do porozumienia się z ministrem sprawiedliwości o dostarczenie komisyi tych wszystkich wiadomości i danych, jakie przez toż ministerstwo mogą być zebrane i które dla komisyi będą istotnie potrzebnemi.

8) Zalecić sekretarzowi państwa; aby zasadnicze uchwały reformy w wydziale sądowym zakomunikował główným zwierzchnościom kaukazkiego i zakaukazkiego kraju obu części Syberyi, wojska dońskiego i w ogólności tych wszystkich gubernii i prowincyi, które się rządzą nie według ogólnej ustawy, i zapytał ich o zdanie: jakie zmiany i uzupełnienia w ogólnych dla cesarstwa zasadniczych ustawach należy wprowadzić przy zastósowaniu ich do sądowych władz, podległych tym głównym zwierzchnościom. Odezwy ich po należytem rozpatrzeniu w tej komisyi i po zażądaniu zdania głównozarządzającego drugim oddziałem, tudzież ministra sprawiedliwości, wnieść, według ustanowionego porządku, gdzie należy.

9) Upoważnić głównozarządzającego drugim oddziałem własnej Jego cesarskiej Mości kancelaryi, aby o ile można jak najrychlej, ułożyła i przedstawiła radzie państwa projekta: a) ustawy o przestępstwach i wykroczeniach, podlegających juryzdykcyi sędziów pokoju; b) ustawy o niewypłacalności osób stanu kupieckiego i o pośredniczących komisyach, i c) ustawy o organizacyi wydziału notaryalnego, z zastrzeżeniem, aby te projekta po ich przejściu do rady państwa, zostały przesłane do komisyi, dla należytego roztrząśnienia przy ułożeniu przez nią projektów o ustawach procedury sądowej i organizacyi sądów, i

10) Komisya o wykonaniu poruczonych jej prac ma udzielać peryodyczne wiadomości, za pośrednictwem sekretarza państwa, połączonym departamentom prawodawczemu i spraw cywilnych rady państwa, potrzebując ich rozstrzygnięcia w razach, gdy w ciągu pracy wyniknie tego potrzeba. Wniesienie czynności i prac komisyi z połączonych departamentów na ogólne zebranie rady państwa, tudzież przedstawienie ich na najwyższe zatwierdzenia Jego ces. Mości ma się odbywać na ogólnej zasadzie.

Niniejsze zdanie podpisali w dziennikach prezesi i członkowie.

Jego cesarska Mość, przejrzawszy te ustawy, najwyżej rozkazać raczył natychmiast przystąpić do ułożenia na zasadzie ich, szczegółowych projektów w tym porządku, jak to wskazano w zdaniu rady państwa, wraz z tem rozporządzeniem przez Jego cesarską Mość zatwierdzonem. (podpisał) Prezydujący w radzie państwa
książę Paweł Gagaryn.

Dnia 29. Września 1862 roku. (Dz. Pow. Nr. 239).

Francya.

Paryż, 25. Października. — Na giełdzie dzisiejszej przestrach rzuciła wiadomośc o powstaniu greckiem i walce, którą stoczył okręt angielski z amerykańskim okrętem wojennym przy wyspach bermudskich. Ostatnia wiadomość potrzebuje potwierdzenia.

— Książe Caderouse, który redaktora Sportu w pojedynku zastrzelił, uciekł do Belgii. Z sekundantów aresztowano pułkownika Noë, brata znanego rysownika karykatur Chama. On przywiózł zwłoki zastrzelonego Dillona do Wersalu i tam natychmiast został uwięziony.

Anglia.

Times czyni następujące uwagi nad polityką Francyi względem Rzymu:

»Byłoby z naszej strony szaleństwem starać się odgadnąć co zaszło w umyśle cesarza. Obok zadziwiającej przebiegłości i wytrwałości jest coś co ma pozór długiego namysłu i drobnostkowego zapatrywania się.

Nie możemy twierdzić, aby nię powinien uważać za swój obowiązek jako monarcha katolicki, popierać głowę religii, zapomnieć wszelkich marzeń liberalnych swej pełnych przygód młodości, zrzec się sławy, którąby ten pozyskał, coby utworzył i doprowadził do skutku niepodległość włoską. Inni ludzie równie zdolni jak on, mieli swoje słabości, pochodzące bądź z żywiołu chorobliwego, który ukrywać się może we wszystkich umysłach, bądź z wpływu osób otaczających, których urojenia stopniowo górę nad nimi biorą. Niemożemy również powiedzieć abyśmy wierzyli w jakieś popędy religijne czy to osobiste czy udzielone. Jesteśmy zupełnie niedowierzającymi pod względem twierdzenia, że duch ultramontański ogarnął Biarritz. Najprawdopodobniejszem załatwieniem jest, że cesarz rozmyślając nad tą kwestyą zatrzymał się chwilowo nad zdaniem, jakiego p. Drouyn de Lhuys i wielu innych ciągle broniło, to jest że Francya niepowinna dozwolić papiestwu, aby było całkiem od niej niezależnem, a tem więcej zostawać pod władzą innego jakiegobądź państwa.

Supremacyę nad Rzymem pielęgnowali monarchowie francuscy, prawie tak jak supremacyę nad Oceanem lud angielski. Jest to rzecz, którą każdy monarcha francuski, czy to z linii Burbonów czy Bonapartów, a nawet naczelnik republikański uważa za należącą do swego kraju. Cavaignac pierwszy przyjął politykę obrony papieża Piusa IX. przeciw rewolucynistom włoskim, a teraz cesarz, po długich walkach moralnych oświadcza, iż się obrony tej zrzec nie może.

Bezwątpienia ma on dobre natchnienia i być może że natchnienia te jeszcze kiedyś górę wezmą; lecz sercem był on zawsze dyplomatą z Villafranca. Pojmujemy, że człowiek z jego dumą musiał być dotkniętym tak osobiście jak narodowo, przyjęciem jakiego doznała w Europie owa sławna konwencya, śmiesznością, jaka na nią spadła i zupełną obojętnością, z jaką Włosi zapatrywali się na te układy.

Trzeba było wiele abnegacyi ze strony pół miliona żołnierzy, ujrzawszy książąt, którym prawie zaręczył trony, całkowicie odepchniętych. Dostrzedz można w pomocy, jaką cesarz dawał królowi neapolitańskiemu w Gaecie, chęć ocalenia jakichś szczątków organizacyi z Villafranca. i ten sam duch widzieć można w nieustającem zajęciu Rzymu.

Na tę więc chwilę, o ile dotyczy cesarza, Włosi winni się zrzec nadziei otrzymania narodowej stolicy. Że stolica ta kiedyś do nich należeć będzie, nie można wątpić, gdyż najbliższa przyszłość wykaże płonność teraźniejszego systemu. Włosi w końcu dowieść powinni, że są ludźmi. Gdy cesarz ujrzy, że nawet dymisya Antonellego nie pogodzi papieża z Włochami, przystanie na przeniesienie władzy przeciw któremu nie będzie można dłużej walczyć.«

Austrya.

Redaktor »Narodnich listów« dr. Juliusz Greger, który już 27.b.m. miał zacząć odsiadywać karç swoją, powołany był, jak donoszą z Pragi do »Wanderera«, w d. wczorajszym do tamecznego sądu karnego i tam mu oznajmiono, że nowa przeciw niemu występuje skarga z art. 65 kod. kar. 7 artykułów wstępnych jest w tej skardze inkryminowanych. Zaskarżenie na p. Wilimka redaktora »Humorystyckich Listów,« których ostatni numer był skonfiskowany, odnosi się podobno także do § 65, prócz tego jest jeszcze przeciw niemu skarga o przestępstwo drukowe.— Wczoraj odbyto rewizyę w lokalu redakcyi »Ost und West i aresztowano pewnego ucznia uniwersytetu, który tłomaczył był inkryminowany artykuł z Nazionale.

Włochy.

Daily News pisze ze Spezyi o Garibaldim: Kiedy mu powiedziano, że ministerstwo zostało zmienione w Paryżu: oświadczył: od tego nic nie zawisło czy ten lub ów jest kamerdynerem! Powiedzcie mi, że inny pan jest w domu, a wówczas będę wam wdzięczny! Teraz Włosi po większej części są zdania Garibaldego. Podłych, tchorzów jest bez liku. Kiedy się zanosiło na wielkie rzeczy, wówczas pełzali i kąsali bohatera, dziś głosu nawet nie śmią przeciw niemu podnieść. Nietylko to przedstawia włoska, ale każda inna sprawa będąca w wyłonieniu. Wówczas mądrzy tchorze najgłośniej rozprawiają i krzyczą, jak owe dzieci, co to w czasie nocy krzykiem sobie ducha dodają.

— Od dwóch miesięcy spierają się lekarze europejscy — istny obraz dyplomatów — co począć z Garibaldim. Gdyby Garibaldi był prostym ochotnikiem, byliby lekarze krótko zadekretowali o nodze, ale że to bohater, każdy się waha jak nad sprawą włoską, którą gubi brak postanowienia. Włochy wkrótce doznają, jakiego tracą bohatera, który i jasno widział i był nieprzyjaciół wyśmienicie. I tego bohatera włoskiego musiała kula włoska śmiertelnie ugodzić za poświęcenie bez granic dla ojczyzny! Dziś oczy są zwrócone na francuskiego chirurga sławnego, którego p. Plarat de la Faye zaproponował.

Grecya.

Ateny, 24. Paźdz. — Na czele rządu tymczasowego stanął Bulgaris, członkami tegoż są Kanaris i Ruffos. Nowi ministrowie nazywają się Zaimis, Manghinas, Mauromichalis, Diamanto Pulos, Daligiorgis, Kalifronas i Kommonduros. Król uciekł wedle jednych do Kalamante, wedle drugich do Korfu.

— Bawarska gazeta pisze: Nie ulega powątpiewaniu, że w Grecyi wybuchło nagle powstanie w skutek szeroko rozgałęzionego sprzysiężenia. Wybuch nastąpił w Wonicy w d. 19. Paźdz. i podobno jenerał Griwas stanął na czele powstania. Telegrafy poprzecinano w Atenach. Wybrano czas do powstania, kiedy król Otto objeżdżał Poloponez.

Kronika miejscowa.

Poznań, 28. Października. — Znów mamy pogody, deszcze, które przez kilka dni padając przerwały posuchę, nie zasiliły wody w Warcie. W skutek tego ustała zupełnie żegluga, kilkadziesiąt statków stoi po obu brzegach, jakby na piasku, tak mało pod niemi wody, a następnie podniosły się ceny drzewa na opał, bo dowozu niemasz drogą wodną. Zwracamy przeto uwagę właścicieli borów, aby na osi przywozili do miasta drzewo, gdzie je wysoko spienięża. Zwyczajna olszyna płaci 7 tal. za sążeń, a inne gatunki drzewa płacą stosunkowo. Są to niesłychane ceny. Z tego powodu też wzmaga się dowóz ze Szląska węgla kamiennego, którym mieszkańcy poczęści zastępują drzewo.

— Ostrzegamy przyjeżdżających do Poznania, aby się mieli na na ostrożności, gdyż rabusie dybają przy drogach i obrzynają tłomoki, a nawet pod Swarzędzem między zagajeniami posunęli się tak daleko, że napadli na pojazd i chcieli zatrzymać konie dla rabowania i tylko przytomny woźnica przez podcięcie koni wyrwał jadących ze szponów rabusioskich.

— W hotelu saskim członkowie towarzystwa przemysłowego wyprawili wieczór dramatyczny dla rozrywki. Natłok był niezmierny, tak że wielu ciekawych niemogło już się pomieścić dla braku miejsca, przedstawienie sceniczne dobrze się udało i zajęło widzów. Odegrano dwie sztuczki: Po naszemu, przez Hlebickiego Józefowicza i Opiekę wojskową przez S. Bogusławskiego napisaną.

— Pan Łaszczewski z Jeżewa kupił od p. Pruskiego z Pięruszyc dobra Wieszczyn za 90,000 tal.

Król. loterya w Berlinie.

Berlin, 27. Października. — W dalszem ciągnieniu 4ej klasy 126 król. loteryi klasycznej padła główna wygrana 10,000 tal. na nr. 3080. 1 wygrana 5000 tal. na nra 26,535. 4 wygrane po 2000 tal. padły na nra 7961. 25,964. 70,004 i 87,753.

31 wygr. po 1000 tal. na nra 7339. 7660. 21,012. 21,564. 21,789. 24,890. 25,895. 29,301. 29,776. 30,028. 33,417. 33,547. 35,696. 39,171. 39,297. 40,898. 47,439. 49,041. 49,547. 53,771. 61,329. 63,743. 73,192. 75,632. 78,856. 79,018. 79,282. 83,319. 85,750. 86,383 i 89,497.

58 wygr. po 500 tal. na nra 767. 1420. 2499. 2994. 5874. 5935. 6232. 7195. 7516. 7561. 7971. 8093. 12,402. 15,031. 19,046. 21,525. 24,160. 24,208. 24,346. 25,234. 26,388. 28,311. 31,094. 31,140. 32,263. 34,906. 35,791. 38,183. 41,804. 44,636. 45,682. 46,340. 50,249. 50,336. 50,574. 52,743. 53,010. 54,490. 58,205. 62,258. 64,010. 65,143. 66,407. 67,677. 67,978. 69,845. 72,592. 75,462. 75,553. 77,862. 78,218. 83,593. 83,765. 86,418. 86,508. 87,351. 91,017 i 92,626.

90 wygr. po 200 tal. na nra 1417. 1478. 1750. 2108. 2231. 2573. 4708. 8381. 9442. 9543. 10,301. 10,351. 10,626. 12,789. 14,718. 15,432. 15,798. 16,277. 17,074. 17,093. 18,813. 21,359. 23,159. 23,660. 25,165. 25,343. 25,957. 26,160. 26,454. 26,498. 26,717. 27,560. 28,757. 28,994. 29,733. 30,097. 31,933. 34,778. 35,220. 36,416. 37,716. 38,831. 39,209. 40,009. 43,604. 43,968. 45,502. 46,538. 46,800. 50,222. 51,290. 51,397. 51,751. 52,991. 54,680. 56,873. 60,518. 62,126. 63,342. 64,292. 64,815. 65,030. 66,816. 67,958. 68,230. 68,552. 69,036. 69,117. 69,322. 69,760. 70,148. 70,176. 70,783. 71,299. 73,258. 76,169. 76,740. 77,525. 83,518. 85,886. 86,248. 87,762. 87,838. 88,101. 89,094. 90,489. 93,420. 93,682. 93,712 i 94,291.

Przybyli do Poznania dnia 28. Października.

BAZAR: hr. Plater z Gory, hr. Czarnecki z Pakosławia, Zakrzewski z Guttów, Koszutski z Wargowa, Bronikowski z Chlastowa, Prądzyński z Rušca, Przyłuski z Starkowca, Chłapowski z Kopaszewa.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: v. Winterfeld z mur. Gośliny, Scholz z Grodziska, Hildebrandt z Cavemacht, Heinze z Strumian, Kamiński z Gluponi, Rollain z Gowarzewa, Eckert z Magdeburga, Levin z Hamburga, Hirschfeld z Berlina, Budeweg i Münsterberg z Wrocławia, Tüschen i Dilges z Kolonii, Müller z Szmiegla, Zimmermann z Szczecina, Meyer z Lubecki.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: Berger z Kolonii, hr. Radoliński z Jarocina, Ehrhard z Frankfurtu n. M., Hilscheck z Hamburga, Materne z Chwałkowa, Henke z Jaworu, Kessler z Szczecina, Vausch z Gmünd, Dreves z Eimbeck, Krüger z Berlina.

HOTEL DU NORD: Koczorowski z Jasina, Wilkoński z Lechlina, Kościelski z Smiełowa, prob. Lemicz z Sadka, Rau z Rydzyny.

STERNA HOTEL EUROPEJSKI: v. Sausin z Gniezna, Manteuffel z Korzuchowa, Loewe z Wesel, hr. Asserburg z Halberstadu, v. Ahlefeld z Eldeny, Heidepriem z Detmoldu, v. Bühring z Homburga, Otto z Wielenhagen, Kapheer z Petersburga, Lenz z Szczecina.

HOTEL PARYSKI: Skorzewski z Komorza, Szymański z Bielaw.

HOTEL BERLINSKI: Radzimiński z Zdziechowic, Rogalińska z Ostrobudek, Rogalińska z Cerekwicy, Ponińska z Komornik, Stahr z Eckstelle, Pfalzgraf z Rogoźna, Seiler z Winnejgóry, Katz z Berlina.

HOTEL EICHBORNA: Karmiński z Pleszewa. Basch i Szaps z Koźmina.

POD TRZEMA LILIAMI: Wieczorkiewicz z Sowińca.

W MIESZKANIU PRYWATNEM: Mizgalska z Warszawy, Strzelecka ul. nr 6; Dockendorff z Bockenau, Magazynowa ul. nr. 15.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 27. Października 1862.

Żyto (węcpel po 25 szefli) słabiej. Na Paźdz. $42^5/_{12}$ pł. i pien. $^1/_2$ list., na Paźdz. Listopad $41^1/_3$ pł. i list., na Listopad Grudzień $40^1/_2$ pł. $^1/_3$ list., na Grudzień Styczeń $40^1/_3$ list., na Styczeń Luty $40^1/_4$ list., na wiosnę $40^1/_2$ pł. i list.

Okowita (beczka 8000 kwart Trallesa) niżej. Wypowiedziano 18,000 kwart. Na Paźdz. 14 pł. pien. i list., na Listopad $14^5/_{12}$ pł. i list., na Grudzień $14^1/_{12}$ pł. i list., na Styczeń $14^1/_6$ pien. $^1/_4$ list., na Luty $14^1/_3$ pien., na wiosnę $14^2/_3$ pł. $^3/_4$ list.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 27. Października.

Pszenica 64—75 tal.

Żyto na Paźdz. $49^3/_8$ tal., na Paźdz. Listopad $48^5/_8$—$^3/_4$—$^1/_2$ tal., na wiosnę $45^3/_8$ tal.

Jęczmień wielki i mały 36—41 tal.

Groch do gotowania i na pastwę 51—58 tal.

Rzepik zimowy 104 tal.

Oléj rzepiowy na Paźdz. $14^1/_3$ tal., na Grudzień Styczeń $14^1/_{12}$ tal., na Kwiecień Maj $13^{11}/_{12}$ tal.

Olej lniany 14 tal.

Okowita na Paźdz., Paźdz. Listopad i Listopad Grudzień $15^1/_{12}$ tal., na Grudzień Styczeń i Styczeń Luty 15—$^1/_8$ tal.

Kurs giełdy Berlińskiéj.

Dnia 27. Października 1862.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna. . . .	$4^1/_2$	—	$102^1/_4$
„ z roku 1859.	$4^1/_2$	—	$107^7/_8$
„ z roku 1856.	$4^1/_2$	—	$102^3/_8$
„ z roku 1853.	4	—	$99^7/_8$
Obligi długu skarbowego	$3^1/_2$	—	$91^7/_8$
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj .	$3^1/_2$	$91^1/_4$	—
dito miasta Berlina.	$4^1/_2$	$103^1/_2$	—
dito „	$3^1/_2$	90	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3^1/_2$	93	—
dito dito	4	$101^3/_4$	—
dito Pruss Wschodnich . .	$3^1/_2$	$89^3/_8$	—
dito Pomorskie	$3^1/_2$	—	$91^1/_2$
dito dito	$4^1/_4$	—	101
dito W. X. Poznańskiego .	4	—	$104^1/_2$
dito W. X. Poznańskiego .	$3^1/_2$	$99^1/_4$	—
dito W. X. Pozn. (nowe). .	4	—	$98^7/_8$
dito Szląskie	$3^1/_2$	—	$84^7/_8$
dito Pruss Zachodnich. . .	$3^1/_2$	—	$88^5/_8$
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$99^1/_8$
Obligacye miejskie II. Em. Pozn. . .	4	—	98
Obligacye prowincyalne Poznańskie .	5	—	—
Papiery banku prow. Poznańskiego .	—	—	—
Louisdory	—	—	110
Akcye kolei żelazn. Starogr. Pozn. . .	4	—	$107^1/_2$

Stan Termometru i Barometru, oraz kierunek wiatru w Poznaniu.

Dzień	Stan termometru najniższy	Stan termometru najwyż.	Stan barometru.	Wiatr.
20. Pazdz.	+ 1,5°	+ 8,6°	27" 4, 8'''	Południow.
21. „	+ 2,0°	+ 8,2°	27" 8, 3'''	Półn. zach.
22. „	+ 0,5°	+ 7,0°	27" 8, 0'''	Półn. zach.
23. „	+ 7,0°	+11,0°	27" 4, 8'''	Zachodni
24. „	+ 6,9°	+10,8°	27" 8, 9'''	Poł. zach.
25. „	+ 4,2°	+ 7,2°	27" 11, 3'''	Poł. zach.
26. „	+ 0,0°	+ 9,6°	27" 10, 0'''	Południow.